

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1034/2015
23.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ђ., због кривичног дела утаја из члана 207. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. А.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 235/14-84 од 26.03.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу ЗКж бр. 151/15 од 07.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ., адв. А.Г., као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 235/14-84 од 26.03.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу ЗКж бр. 151/15 од 07.08.2015. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног С.Ђ., на основу члана 423. тачка 1) ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је:

„неутврђеног дана у периоду јуни - август месец 2011. године, у стању урачунљивости, свестан свог дела и да је исто забрањено, без пристанка и знања власника продао Л.М. и Л.П. из Ж. трактор ..., тип ..., број шасија ..., број мотора ..., произведен 1988. године, регистрован на име С.М., бив. из С.Д., који је привремено користио, власништво оштећене П.С., по основу наслеђа од свога оца“

- чиме би извршио кривично дело утаја из члана 207. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 235/14-84 од 26.03.2015. године окривљени С.Ђ., оглашен је кривим због кривичног дела утаја из члана 207. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је

утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом на основу члана 4, члана 43. став 1. тачка 2, члана 48, члана 50. став 1. и 2. и члана 51. Кривичног законика, окривљеном је изречена и новчана казна у одређеном износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде и одлучено да уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Окривљени је обавезан да плати судски паушал у износу од 3.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка оштећеној у износу од 154.750,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу ЗКЖ бр. 151/15 од 07.08.2015. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 235/14-84 од 26.03.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу ЗКЖ бр. 151/15 од 07.08.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ђ., адв. А.Г., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи обе нижестепене пресуде и окривљеног ослободи или пак да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно члану 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ., је основан.

Основано бранилац окривљеног С.Ђ. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона на штету окривљеног а по питању да ли је дело за које је окривљени оптужен и означеним правноснажним пресудама оглашен кривим (из члана 207. став 1. КЗ) кривично дело по закону.

Кривично дело утаја из члана 207. став 1. Кривичног законика чини лице које у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист, присвоји туђу покретну ствар која му је поверена.

Радња извршења основног облика кривичног дела утаја из става 1. члана 207. КЗ састоји се у присвајању туђе покретне ствари која је поверена извршиоцу, а ствар је поверена онда када се налази у његовом притежању по неком правном основу (позајмица, залога, чување и сл) које не води стицању својине и није нужно да је ствар поверена од стране власника ствари. Присвајање постоји онда када извршилац почне да се према повереној ствари понаша као власник. За постојање кривичног дела утаја неопходно је да је присвајање извршено у намери да се себи или другом прибави имовинска корист а дело је довршено и онда када та корист још није прибављена.

Према изреци првостепене пресуде окривљени С.Ђ. је оглашен кривим због кривичног дела утаја из члана 207. став 1. КЗ јер је „неутврђеног дана у периоду јуни - август 2011. године, у стању урачунљивости, свестан свог дела и да је исто забрањено, без пристанка и знања власника продао Л.М. и Л.П. из Ж. трактор ..., тип ..., број шасије ..., број мотора ..., произведен 1988. године, регистрован на име С.М., ... који је повремено користио власништво оштећене П.С. по основу наслеђа од свога оца“.

По оцени Врховног касациониог суда из чињеничног описа радње окривљеног дате у изреци првостепене пресуде не произлази да је окривљеном С.Ђ. туђа покретна ствар - трактор ..., тип ..., бр. шасије ..., бр. мотора ..., произведен 1988. године, поверен, па с`тога у овом случају недостаје једно од битних обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим - поверена туђа покретна ствар.

У таквој ситуацији првостепени суд је, по правилној примени кривичног закона морао да донесе ослобађајућу пресуду, па како то није учинио, већ је окривљеног огласио кривим за кривично дело утаја из члана 207. став 1. КЗ иако се у радњама окривљеног не стичу сви битни елементи нужни за постојање предметног кривичног дела то је првостепеном пресудом, на штету окривљеног повређен кривични закон - члан 439. тачка 1) ЗКП.

С`обзиром на то да другостепени суд није отклонио наведену повреду закона већ је првостепену пресуду потврдио, то је и другостепеном пресудом учињена иста повреда кривичног закона на штету окривљеног.

С`тога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ., преиначио првостепену и другостепену пресуду и на основу члана 423. тачка 1) ЗКП окривљеног С.Ђ. ослободио од оптужбе за кривично дело утаја из члана 207. став 1. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. тачка 2) ЗКП, те члана 265. став 1. у погледу трошкова кривичног поступка, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.